

[Lynnerup Nielsen.]

Jeg kan altså på min gruppes vegne anbefale forslaget til bygge lov for købstæderne og landet, og vi vil også stemme for lovforslaget om brandvæsenet i købstæderne og på landet.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Til det ærede medlem hr. Asger Jensen vil jeg gerne sige, at det samme spørgsmål blev for så vidt rejst under lovforslagets anden behandling af det ærede medlem hr. Kryger, og jeg vil gerne henvise til de udtalelser, jeg fremsatte i den forbindelse. Jeg gav dengang udtryk for, at de saglige hensyn, som nu er klart præciseret i lovforslaget, også indebærer, at hvis den situation, det ærede medlem antydede, skulle indtræde, vil et kommunalt forbud blive underkendt i boligministeriet. Det fremgår af mine udtalelser på sp. 5892, og det er for så vidt understreget i bemærkningerne til ændringsforslaget til anden behandling, der præciserer, at der her alene er tale om de årsager, der er angivet i betænkningen.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): I sin tillægsbetænkning har udvalget angående lovforslaget om brandvæsenet i købstæderne og på landet fremhævet det ønskelige i, at civilforsvarskorpset i det omfang, det er muligt, må blive sat ind til bekæmpelse af brande og andre lignende skader i fredstid. Jeg vil derfor gerne kort redegøre for civilforsvarskorpsets fredsmæssige opgaver.

Ifølge civilforsvarslovens § 6 kan chefen for civilforsvarsstyrelsen træffe aftale med vedkommende myndighed om, at korpsets styrker også i fredstid yder bistand ved foranstaltninger, der påhviler det offentlige. I kraft af denne bemyndigelse er der for flere år siden truffet aftale om, at korpsets forskellige afdelinger kan tilkaldes til assistance ved brand, rednings- og sanitetsopgaver. Er der tale om en øjeblikkelig katastrofesituation, ydes hjælpen uden vederlag, hvorimod der udkræves betaling for bistand til afhjælpning af videregående følger af skader såsom lænsning af oversvømmede arealer, oprydning efter brand o. lign. At der på denne måde sondres mellem bistand til akutte skader og til andre skader, hænger sammen med, at korpsets kapacitet i forhold til landets samlede behov for hjælp

er og må være begrænset, og at man ikke tør risikere at komme i den situation, at korpset bliver nødt til at svigte sin hovedopgave, nemlig at uddanne et tilstrækkeligt stort og kvalificeret mandskab til indsætning i en eventuel krigssituation eller anden omfattende katastrofesituation.

Det er da også mit indtryk, at civilforsvarskorpset i de forløbne år har ydet en god indsats rundt om i landet og har opnået et gnidningsløst samarbejde med de lokale brandkorps.

I det omfang korpset stilles til rådighed ved bekæmpelse af brande og ved ydelse af anden hjælp, er korpset undergivet vedkommende offentlige myndigheds kommando. Holder vi os til den hjælp, der hyppigst vil komme på tale, slukning af ildebrande, vil korpset således være under kommando af den ordinære brandmyndighed, det vil i købstæderne sige brandinspektøren og på landet politimestrene.

Ved brandene i Ulkær Mose har politimesteren i Herning siden 1959 og indtil nu rekvireret hjælp fra korpset i i alt 17 tilfælde, og hver gang er korpset mødt. Det har herunder deltaget i brandslukning og i bekæmpelse af brandenes videre udbredelse, bl. a. ved gravning af brandbælter. Tilbagebetalingen fra brandstederne er i hvert enkelt tilfælde foretaget efter aftale med den stedlige brandfoged. Indenrigsministeriet har i anledning af den rejste diskussion for et par dage siden været i forbindelse med politimesteren og herved fået bekræftet, at ansvaret for omfanget af civilforsvarskorpsets indsats påhviler ham, og at han ikke hidtil er gået forgæves til korpset. Efter at have drøftet sagen med civilforsvarsstyrelsen kan jeg tilføje, at han heller ikke vil komme til at gøre det i fremtiden.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro stiller mig det direkte spørgsmål, om jeg vil være med til at lade civilforsvarskorpset stille sig til rådighed for en effektiv bekæmpelse af branden i Ulkær Mose. Dertil vil jeg svare, at civilforsvarskorpset stadig er rede til at stille sig til rådighed i det omfang, det er i stand til det, men at det ikke er civilforsvarskorpset som sådant, der skal tage initiativet. Vi er rede til såvel rådgivning som bistand, men initiativet og beslutningerne tilkommer de lokale myndig-